

Особено мнение

на съдията Владислав Славов по к.д. № 6/2007 г.

Подписах определението с особено мнение в частта му относно допустимостта на искането за обявяване противоконституционността на чл. 154 ЗЕ по следните съображения:

Според чл.151, ал.1 от Конституцията Конституционният съд постановява решенията си с мнозинство повече от половината от всички съдии. В същия смисъл е разпоредбата на чл.15, ал.2 ЗКС. Това означава, че Конституционният съд взема решенията си с квалифицирано мнозинство от най-малко 7 съдии. Следва и изводът, че ако конституционно формулираното квалифицирано мнозинство не бъде постигнато при проведеното гласуване за вземане на решението, фактически няма да има постановено решение по съществото на искането. Квалифицираното мнозинство от минимум 7 съдийски гласа е необходимо за уважаване или отхвърляне на искането. Само при наличието на такова мнозинство ще е налице прието решение на Конституционния съд по същество в отговор на искането, с което е бил сезиран. По конкретния казус такова решение няма постановено от съда. Казаното се отнася и по отношение постановяваните от съда определения, тъй като, според чл.15, ал.2 ЗКС, посоченото квалифицирано мнозинство е необходимо и в тези случаи. Липсата на взето решение с посоченото квалифицирано мнозинство оставя нерешен въпроса за противоконституционността на закона, с който Конституционният съд е бил сезиран, независимо, че той продължава да действа. След като това е така, то Конституционният съд може отново да бъде сезиран с искане със същия предмет от всеки активно легитимиран според чл.150 от Конституцията, орган, включително и от такъв, който вече е упражнил това си право. От изложеното следва, че и забраната на чл.21, ал.1 ЗКС да се правят нови искания с предмет, по който

Конституционният съд вече се е произнесъл с решение или определение влиза в действие само, когато съответният акт на съда е постановен с мнозинство от повече от половината от всички съдии.

Обратното разбиране на изложеното по-горе, прието с определението, обрича КС на невъзможност да осъществява компетентността си по чл. 149, ал.1, т.1, 3 и др. от основния закон, което е абсурдно!

Владислав Славов